

nu heeft hij de Atheners in opwinding en strijd lust gezien en kloekmoedig heeft hij zijn besluit genomen.

Zijn tweede zoon, prins George, is met een torpedovloot naar Kreta gevaren. De koning deed hem uitgeleide en omhelsde hem bij het afscheid. De derde zoon werd naar de Macedonische grens gezonden. De Koningin deelde levensmiddelen uit aan de gewonde Kretenzers, die te Athene een wijkplaats waren komen zoeken. Koning George ontving deputaties en sprak zijn geestdriftig volk toe. En ook schreef hij brieven.

Dat brieven schrijven van koning George is van niet geringe beteekenis. Daarmede kan hij heel veel doen. Want zijn familie is de vorstenfamilie van Europa bij uitnemendheid. Zijn ouders zijn het Deensche koningspaar. Zijn zuster is de Keizerin-weduwe van Rusland, van wier invloed op den jongen Tsaar meer dan gefluisterd wordt. Zijn zoon George heeft op de reis in Japan het leven van Nikolaas II van Rusland gered door den inlandschen dweper neer te slaan. Zijn vrouw, de koningin, is een Russische prinses. Zijn zwager is de prins van Wales. Zijn zoon is met keizer Wilhelm's zuster getrouwd...

Het is waar, aan die laatste zwagerschap heeft het Grieksche koningshuis in deze dagen niet veel. De Deutsche Keizer heeft zich over Griekenland's optreden uitgelaten op een wijze, die alweer duidelijk aantoonde hoe zonderling het Deutsche vrijheidsbegrip in de allerhoogste kringen er uitziet. Wij hebben indertijd vernomen dat de heele Oostersche quaestie den ijzeren kanselier geen enkelen Pommerschen grenadier waard was. Die uitspraak is ruw, maar van Duitsch standpunt verstandig en als des Keizers daden met haar overeenstemden, dan zou niemand het recht hebben zich daarover te beklagen. Maar laat het Rijk zich dan ook ermee vergenoegen ten opzichte van de Kreta-quaestie een bescheiden rol in het Europeesche concert te spelen en aan de anderen, wien de zaak meer dan een grenadier waard is, de actie, zoo zij noodig is, overlaten. De eer van Deutschland schijnt dat niet te gedoogen. Maar het is dan toch een vreemde eer, die wèl gedooft bommen te werpen in het kamp van menschen die voor hun vrijheid strijden en niet zich op den achtergrond te houden bij de gewelddadige „regeling” van eene zaak, die het Rijk geen soldaat waard is. Zelfs de Deutsche keizer, die zeker een verlicht man is, schijnt het maar niet te kunnen begrijpen dat er daarginds nu eens niet *gemassregelt* kan worden. Hij heeft spottend gezegd dat het wat erg zou zijn als de mogendheden zich door een landje als Griekenland lieten ringelooeren. En toch, er is nog iets hoogers dan de allermachtigste mogendheden. Het is de bezieling van een klein volk, dat niet naar een Europeesch concert vraagt als het geldt zijn stamgenooten te helpen „uyt der tirannen band en slot.”

In Deutschland vindt die bezieling al heel weinig weerklank. Elders wel. In Frankrijk ter eerste plaatse. Het Fransche volk is herhaaldelijk opgekomen voor de zaak van anderen, al heeft het dan ook van die edelmoedigheid zelden veel voordeel getrokken. Ook nu hebben de Kretenzers de sym-